

۷	پیشگفتار مترجمان
۹	فصل اول: حقایق و سیمای واقعی
۲۷	فصل دوم: یک تکه از پازل – بهره برداری مالی و سوء رفتار با سالمندان
۴۳	فصل سوم: موانع تشخیص
۵۳	فصل چهارم: عوامل خطر برای سالمندان بیمار و مراقب
۷۳	فصل پنجم: خطر بهره کشی مالی در دوره سالمندی
۹۷	فصل ششم: ارزیابی عوامل سوء رفتار مالی از بیماران سالمند
۱۱۱	فصل هفتم: ارزیابی بالینی در تصمیم گیری بانکی و مالی
۱۳۳	فصل هشتم: استثمار مالی: دیدگاه حقوقی
۱۴۳	فصل نهم: نگاهی به مؤسسات بانکی و مالی
۱۵۷	فصل دهم: شیوه های مستندسازی
۱۷۱	فصل یازدهم: گزارش سوء رفتار مالی از سالمندان
۱۸۹	فصل دوازدهم: تیم چندرشته ای بررسی سوء رفتار با سالمندان
۲۰۹	فصل سیزدهم: سیاست عمومی و حمایت
۲۲۹	فصل چهاردهم: اسناد بانکی، مالی و حقوقی مرتبط با سالمندان
۲۷۱	فصل پانزدهم: روش های محافظت از سالمندان در برابر استثمار مالی
۲۸۷	واژه یاب
۲۹۵	فهرست کتب چاپی در رشته سالمندشناسی از همین نویسندگان

از گذشته تا امروز جمعیت ایران نیز همگام با جمعیت جهان رو به سوی سالمندی می‌رود. آمار و ارقام حاصل از سرشماری‌های عمومی نفوس و مسکن نشان می‌دهد که تعداد جمعیت سالمند ایران در دهه‌های اخیر در حال افزایش بوده است. نسبت جمعیت سالمند کشور طی سال‌های ۱۳۳۵ تا ۱۳۸۵ از آهنگ یکنواختی برخوردار نبوده است. تعداد جمعیت سالمند ایران (سنین ۶۰ و بیشتر) از ۱۱۷۳۶۷۹ نفر در سال ۱۳۳۵، به ۵۱۲۱۰۳۸ نفر در سال ۱۳۸۵، در سال ۱۳۹۰ به ۸/۲ درصد و در سال ۱۴۰۰ به ۱۱/۲ درصد از جمعیت کل کشور رسید. به عبارت دیگر، جمعیت سالمند کشور در دوره ۵۰ ساله مورد بحث ۴/۴ برابر شد؛ در حالی که جمعیت کل کشور در همین دوره ۳/۷ برابر شد. بدیهی است که از جمله عوامل مؤثر در افزایش جمعیت سالمند کشور در دهه ۹۰ افزایش امید به زندگی و کاهش سطح باروری در دو دهه اخیر بوده است. جمعیت سالمندان مرد بین سال‌های ۱۳۸۵ تا ۱۳۹۰ در اکثر استان‌ها بیشتر از زنان سالمند بوده؛ اما در سال‌های ۱۳۹۰ تا ۱۴۰۰ تعداد زنان سالمند در تمام استانها بیشتر از مردان سالمند شد که حاکی از زنانه‌شدن جمعیت سالمند در سال‌های آتی است. پیش‌بینی‌ها نشان می‌دهد که تا سال ۱۴۰۴ بیش از ۱۳ درصد و تا سال ۱۴۳۰ بین ۲۱ تا ۲۵ درصد جمعیت ایران را سالمندان تشکیل خواهند داد. این گستره زندگی سالمندان و ساختار جامعه را بطور جامع تحت شعاع قرار می‌دهد که یکی از این حوزه‌ها، حضور سالمندان در نظام مالی و بانکی است. در این راستا ویرایش دوم کتاب فاکتورا (۲۰۲۱) با عنوان «سالمندان در نظام مالی و بانکی» از سوی مترجمان تهیه و برگردان فارسی آن به جامعه دانشگاهی ارائه گردید. این کتاب در قالب ۱۵ فصل منسجم به اهمیت مراقبت مالی از سالمندان و پیشگیری از سوءاستفاده مالی و بانکی از آنها می‌پردازد.

بطورکلی، با خارج‌شدن سالمند از چرخه اقتصادی و تبدیل‌شدن به نیروی غیرفعال و مصرف‌کننده، فشار اقتصادی بر جمعیت فعال و شاغل جامعه افزایش می‌یابد؛ به طوری که سالمندی را یک بار اقتصادی بی‌سابقه می‌دانند. آنچه در این میان حائز اهمیت است، کیفیت زندگی و وضعیت سلامتی سالمندان است. این قشر آسیب‌پذیر جامعه بر اساس اصول انسانی و قانونی به مراقبت از سوی خانواده‌ها، جامعه و دولت نیاز دارند. بی‌شک خانواده بهترین مکان برای تضمین آسایش و آرامش روحی فرد سالمند به شمار می‌رود، اما گاه نرسیدن فرزند به مرحله بلوغ یا قبول مسئولیت به صورت اجباری، همچنین تحول نقش خانواده، بحران‌های موجود، فشارهای روانی زندگی مدرن، ضعف ایمان و نظایر آن پایگاه اجتماعی سالمند را سست می‌کند و بروز سوءرفتار از سوی اعضای خانواده نسبت به سالمند را سبب می‌شود.

این سوءرفتار ممکن است به اشکال مختلف نظیر سهل‌انگاری و غفلت در تأمین نیازهای جسمانی و روان‌شناختی، سوءرفتار مالی، نادیده‌گرفتن حقوق سالمند و موارد ضرب و جرح یا هتک حرمت از سوی اعضای خانواده تظاهر کند. یکی از گونه‌های سوءرفتار در قبال سالمندان از سوی مراقبان و اعضای خانواده، سوءرفتارهای مالی است. سازمان بهداشت جهانی در سال ۲۰۱۰، سوءرفتار مالی با سالمندان را با عنوان «بهره‌برداری غیرقانونی یا نادرست از منابع مالی با سایر منابع فرد سالمند» تعریف کرده است. استفاده از اموال نقدی و غیرنقدی سالمند برای استفاده شخصی و نیز بی‌توجهی اعضای

خانواده به سالمند، زمانی که او به علت فقر قادر به خرید غذا، دارو، لباس یا سایر مایحتاج ضروری زندگی نباشد، سوءرفتار مالی و بانکی محسوب می‌شود. ناپدید شدن غیرقابل توجیه اموال، دروغ گفتن درباره خرج پول سالمند، جعل امضا، اسناد و مدارک و اعمال فشار در تغییر اراده سالمند نیز نمونه‌های دیگر سوءرفتار مالی محسوب می‌شود.

اگرچه بیماری‌های مزمن، مهم‌ترین علت مرگ‌ومیر و ناتوانی در سالمندی به شمار می‌آیند، اما درجات مختلف سوءرفتار نیز تأثیر بسزایی در کاهش سلامت جسمی و روانی سالمند دارد. سوءرفتار مالی با سالمندان باعث به‌وجود آمدن عوارض و مشکلاتی نظیر ترس از ورشکستگی مالی، از دست دادن استقلال و امنیت، افزایش وابستگی به خانواده و خدمات، کاهش کیفیت زندگی، اعتماد نکردن به دیگران، کاهش اعتماد به نفس، احساس ناامیدی، اضطراب، افسردگی، منزوی شدن و خودکشی، صورت حساب‌های پرداخت نشده، نیازهای جسمی برآورده نشده، دسترسی نداشتن به دارو، انزوای اجتماعی، بیماری، فقر و گرسنگی می‌شود. سالمندانی که بیشتر در معرض سوءرفتار مالی قرار دارند، از افسردگی بیشتری رنج می‌برند.

اصلی‌ترین دلایل سوءرفتارهای مالی نسبت به سالمندان، سیستم بانکی، نظام مالی، ساختار اجتماعی و نوع اقتصادی جامعه گزارش شده است. وابستگی عاطفی و ترس از تنه شدن یکی از عواملی است که سالمندان را در معرض سوءاستفاده‌های مالی قرار می‌دهد. اکثر سالمندان مایل‌اند در کنار بستگان و نزدیکان خود زندگی کنند، اما مواردی مشاهده شده که بستگان و فرزندان او از این طریق به بهره‌برداری نامشروع از منابع مالی سالمندان اقدام می‌کنند. فرد سالمند در شرایط قرارگیری در معرض کلاهبرداری و سرقت به شدت دچار افسردگی و اضطراب می‌شود و از آنجا که به دلیل کهولت سن و ضعف جسمانی و نداشتن جایگاه مناسب در محیط زندگی، اغلب اوقات قادر به عکس‌العمل در قبال سوءاستفاده‌ای که از او شده است، نمی‌شود، این مسئله باعث اختلالاتی نظیر افسردگی و اضطراب می‌شود. در این راستا، مطالعه کنراد و نیز سوزان دیویدسون نشان دادند سالمندانی که در معرض بهره‌برداری مالی قرار گرفته بودند، نشانه‌های بیشتری از افسردگی و اضطراب را داشتند.

معادل‌گزینی واژگان تخصصی سالمندی که دانشی نوپا در ایران است؛ از کتاب دو جلدی «فرهنگ سالمند» تألیف دکتر عبدالرحیم اسداللهی و خانم طاهره سکوت (چاپ ۱۳۹۹: نشر ترآوا) استخراج شده است؛ ولی مترجمان معتقدند ترجمه این کتاب بویژه در معادل‌یابی‌ها، عاری از هر گونه نقیصه نیست. لذا هرگونه پیشنهاد و انتقاد در خصوص معادل‌یابی‌ها بصورت مکتوب به دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی شیراز ارجاع شود.

کتاب فاکتورا برای پژوهشگران، اساتید و دانشجویان حوزه‌های بین‌رشته‌ای مانند سالمندشناسی، جامعه‌شناسی سالمندی، پرستاری سالمندان، علوم قضایی و مددکاری اجتماعی و حوزه‌های علوم بانکداری، مدیریت مالی و حسابداری مفید بوده و در عین حال سایر علاقه‌مندان مانند خانواده‌های سالمندان، مدیران و کارکنان مراکز شبانه‌روزی سالمندان و دیگر فعالان حوزه سلامت سالمندی می‌توانند با تهیه این کتاب دانش و آگاهی خود را در حیطه چالش‌ها و شیوه‌های سوءرفتار بانکی و مالی در دوره سالمندی بالا ببرند.

گروه مترجمان
شیراز - بهار ۱۴۰۲

حقایق و سیمای واقعی

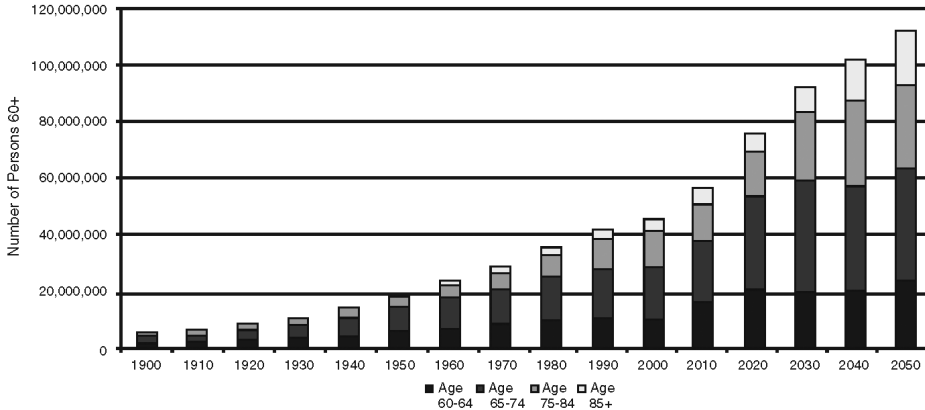
مقدمه

با دلایلی موجه، سوءرفتار مالی از سالمندان توسط برخی کارشناسان به عنوان "جنایت قرن بیست و یکم" (۱) توصیف شده است. استثمار و سوءرفتار با سالمندان پدیده‌ای است که قرن‌ها، سرزمین‌ها و فرهنگ‌ها را در بر می‌گیرد. ایالات متحده در نیمه دوم این قرن، مدت‌ها پس از حمایت از کودکان کار و خشونت علیه زنان، شروع به شناسایی عمومی و رسیدگی قانونی به بهره‌برداری مالی این گروه از مردم (سالمندان) کرد. با "سالمند شدن جمعیت آمریکا"، هرگز چنین زمان مهمی برای درک کاملی از این پدیده و توسعه مداخلات مناسب برای پیشگیری از بهره‌برداری مالی و آسیب به این گروه آسیب‌پذیر جامعه وجود نداشته است. این فصل به بررسی دموگرافیک بهره‌برداری مالی در سالمندان، اثرات ناشی از آن بر روی این گروه و واکنش قانونی به این پدیده رو به رشد خواهد پرداخت.

سالمندی در ایالات متحده و خطر بهره‌برداری مالی

جمعیت سالمندان در آمریکا رو به افزایش است. بر اساس سرشماری سال ۲۰۱۸، ۵۲ میلیون نفر بالای ۶۵ سال سن داشتند و تا سال ۲۰۵۰، این تعداد از ۸۰ میلیون نفر فراتر خواهد رفت که ۱۹ درصد آنها افراد بالای ۸۵ سال خواهند بود. در نتیجه، تعداد افرادی که فرتوت و وابسته هستند، افزایش خواهد یافت.

تعداد کل جمعیت سالمندان ایالات متحده بر اساس گروه سنی
تعداد افراد بالای ۶۰ سال
جمعیت بالای ۶۰ بر اساس سن: ۱۹۰۰-۲۰۵۰

شکل ۱-۱ افزایش جمعیت ایالات متحده بر اساس سن/ سال درهای ۱۹۰۰ تا ۲۰۵۰. (منبع: اداره سرشماری آمریکا).

هزینه‌های مالی و اجتماعی افزایش خواهد یافت. مرکز ملی اطلاعات سالمندی پیش‌بینی کرد که تعداد سالمندان دارای ناتوانی شدید که نیاز به کمک جزئی یا کلی دارند از ۳/۸ میلیون در سال ۱۹۹۰ به ۱۴/۳ میلیون تا سال ۲۰۴۰ افزایش می‌یابد که ۷۰ درصد آنها بالای ۸۵ سال سن دارند (۲) (شکل ۱-۱). در ایالات متحده، اکثر سالمندان ناتوان توسط خانواده‌ها یا مراقبان حقوق‌بگیر مراقبت می‌شوند. در حال حاضر، ۵ درصد از سالمندان در ایالات متحده تحت مراقبت‌های طولانی‌مدت هستند که اکثریت آنها را زنان و ۲۲ درصد را سالمندان بالای ۸۵ سال تشکیل می‌دهند. تخمین زده می‌شود که به ازای هر فردی که در خانه سالمندان زندگی می‌کند، ۵ نفر در منزل توسط خانواده یا مراقبان حقوق‌بگیر مراقبت می‌شوند. این تغییرات جمعیتی باعث نگرانی در مورد افزایش بار مالی و اجتماعی می‌شود که طبیعتاً بار آن بر دوش نسل جوان‌تر گذاشته می‌شود. این آمار هم‌چنین نشان‌دهنده افزایش تعداد سالمندان قربانی سوءرفتار مالی است (۳).

تعاریف سوءرفتار و بهره‌برداری مالی از سالمندان

سوءرفتار از سالمندان یک مشکل اجتماعی با حوزه‌هایی گسترده در عرصه‌های اجتماعی، بالینی، جنایی، کسب‌وکار و حقوقی است. اگرچه رشته‌های پزشکی و حقوق بر اساس علایق، تخصص و مهارت‌های مربوطه خود، سوءرفتار را تعریف می‌کنند و به جزئیات می‌پردازند، اما تعاریف گسترده‌تری برای تعریف و مطالعه بهتر این مشکل خارج از حرفه‌ای خاص، جهت دستیابی مخاطبان بیشتری به این پیامدهای اجتماعی انجام شده است.

مرکز کنترل بیماری^۱ بدرفتاری با سالمندان را به عنوان "هر گونه سوءرفتار و بی توجهی به افراد ۶۰ ساله و بالاتر توسط مراقب یا دیگر افراد مورد اعتماد در ارتباط با سالمند" تعریف می کند (۴). علاوه بر این، مرکز ملی سوءرفتار با سالمندان^۲ بر اساس تجزیه و تحلیل خود از تعاریف موجود ایالتی و فدرال از سوءرفتار، بی توجهی و بهره‌برداری از سالمندان، هفت نوع بدرفتاری با سالمندان را تعریف می کند. هفت نوع سوءرفتار که توسط مرکز ملی سوءرفتار با سالمندان تعریف شده است به شرح زیر است: سوءرفتار فیزیکی، سوءرفتار جنسی، سوءرفتار عاطفی، بهره‌برداری مالی/مادی، غفلت، رها کردن، و غفلت از خود. تعاریف تفصیلی در وبسایت مرکز ملی سوءرفتار با سالمندان منتشر شده است. تعریف کلی مرکز ملی سوءرفتار با سالمندان از بهره‌برداری مالی و مادی "استفاده غیرقانونی یا نادرست از وجوه، اموال یا دارایی‌های یک سالمند" است (۵). در حوزه قانون فدرال ایالات متحده، قانون سالمندان آمریکایی سال ۲۰۰۶ بهره‌برداری مالی را به عنوان "استفاده از منابع یک سالمند با یک عمل یا فرآیند متقلبانه یا غیرقانونی، غیرمجاز، یا نامناسب توسط یک فرد، از جمله مراقب برای منافع مالی یا شخصی، سود یا منفعت یا محروم کردن یک سالمند از دسترسی یا استفاده قانونی از مزایا، منابع، متعلقات یا دارایی‌های خود تعریف می کند." (۶). این قانون فدرال از طیفی از بهره‌برداری مالی در ایالات متحده صحبت می کند. بهره‌برداری اشاره شده در این قانون می تواند شامل فعالیت‌های مجرمانه آشکار با قصد صریح کلاهبرداری از قربانی گرفته تا معاملات مالی بی دقت یا نابخردانه توسط افراد یا مراقبین قربانی که به عنوان رفتاری واجب یا عادی ارائه می شود، باشد. آنچه به منزله استفاده "نادرست" از منابع مالی در باورها و آداب فرهنگی مختلف است، عملیاتی شدن تعاریف بهره‌برداری مالی را پیچیده تر می کند، زیرا مرتکبین در چندین دسته از خانواده و دوستان مورد اعتماد گرفته تا مشاوران مالی و غریبه‌ها قرار می گیرند.

مطالعات ارزشمند در مورد شیوع و بروز سوءرفتار با سالمندان در ایالات متحده

اندازه‌گیری شیوع سوءرفتار، بی توجهی و بدرفتاری با سالمندان کار مهمی بوده است. فقدان تعاریف و روش‌های استاندارد برای پیشبرد مطالعه و آموزش، عدم وجود دستورات برای گزارش چنین سوءرفتارهایی یا یک منبع برای چنین اطلاعاتی، نیاز به هماهنگی و ارتباط بین سازمان‌های درگیر در این کار از جمله مشکلات اولیه در این زمینه بود. بخش عمده‌ای از داده‌های به دست آمده از نظرسنجی‌های محلی و مطالعات عمومی به برآوردهای ملی تعمیم داده شد. در طول دو دهه گذشته، روش‌های جدید نمونه‌گیری و شناسایی بدرفتاری با سالمندان به بهبود اعتبار و جامعیت تخمین‌های وقوع بدرفتاری با سالمندان کمک کرده است. چندین مطالعه، دانش ما را در مورد سوءرفتار با سالمندان گسترش داده و تغییرات اخیر جامعه و قانون فدرال را افزایش داده است.

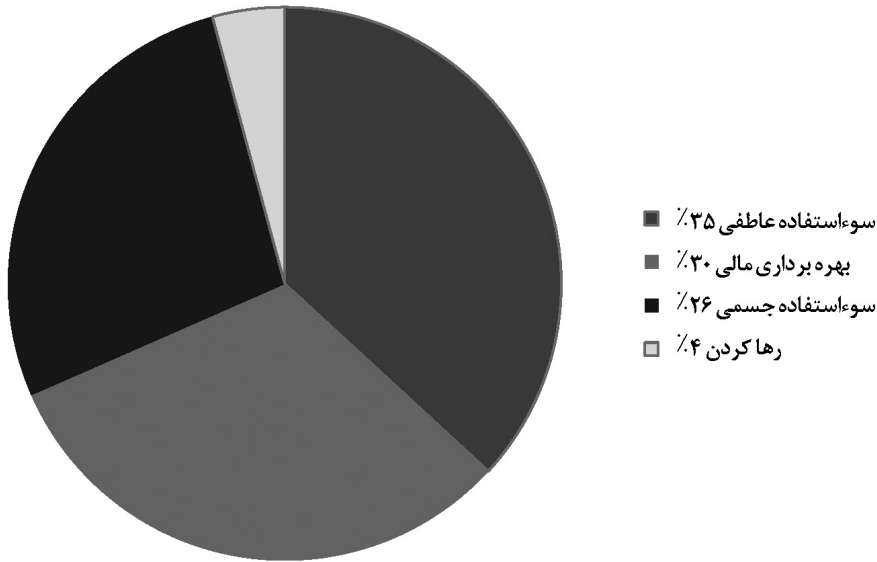
1. Center For Disease Control

2. National Center On Elder Abuse

مطالعه ملی بروز سوءرفتار با سالمندان^۱ در سال ۱۹۹۸ یکی از اولین مطالعات برجسته‌ای بود که شیوع مشکل سوءرفتار و غفلت سالمندان را در ایالات متحده آشکار کرد. این مطالعه اولین تخمین ملی از بروز آن را منتشر کرد. این مطالعه که به عنوان بخشی از قانون خدمات و پیشگیری از خشونت خانوادگی در سال ۱۹۹۲ و با همکاری مرکز ملی سوءرفتار با سالمندان انجام شد، داده‌ها را از گزارش‌ها و تحقیقات سرویس حفاظت از بزرگسالان^۲ و همچنین از "نگهبانان" در ۲۴۸ سازمان اجتماعی جمع‌آوری کرد (۷). مطالعه ملی بروز سوءرفتار با سالمندان با تکیه بر تجربه مطالعاتی گذشته در مطالعات کودک‌آزاری، از "نگهبان" برای جمع‌آوری داده‌های به‌روز، به عنوان موارد گزارش شده رسمی استفاده کرد. احساس می‌شد که سوءرفتار از تعداد موارد واقعی در سالمندان کمتر گزارش شده است. نگهبانان در این مطالعه افراد آموزش‌دیده متخصصانی بودند که به طور منظم با سالمندان در چندین سازمان اجتماعی از جمله مجری قانون، بیمارستان‌ها و مؤسسات بهداشتی و ارائه‌دهندگان مراقبت از سالمندان تماس داشتند.

مطالعه ملی به‌روز سوءرفتار با سالمندان داده‌ها را در ۲۰ شهرستان ۱۵ ایالت جمع‌آوری کرد و گزارش داد که در سال ۱۹۹۶ تقریباً ۴۵۰۰۰۰ سالمند ۶۰ ساله و بالاتر در محیط‌های خانگی مورد آزار و اذیت یا مورد بی‌توجهی قرار گرفته‌اند. این نرخ بروز تا پنج برابر بیشتر از نرخ بروز گزارش سرویس حفاظت از بزرگسالان در همان سال بود. این مطالعه نشان می‌دهد که تا ۳۷۹۰۰۰ مورد سالمندآزاری گزارش نشده است. گزارشات موارد سوءرفتار با سالمندان نشان‌دهنده به‌روز سوءرفتار عاطفی (۳۵ درصد)، بهره‌برداری مالی (۳۰ درصد)، آزار جسمی (۲۶ درصد) و رها کردن (۴ درصد) است (شکل ۱-۲). این مطالعه نشان داد که سالمندان زن نسبت به مردان میزان بیشتری از سوءرفتار یا بی‌توجهی را تجربه کردند. کهنسالان^۳ (بیش از ۸۰ سال) با میزان ۲ تا ۳ برابر بیشتر از سالمندان^۴ مورد آزار قرار گرفتند. تقریباً در ۹۰ درصد از بروز سوءرفتار و غفلت، مرتکب یکی از اعضای خانواده بود که دو سوم آنها فرزندان بزرگسال یا همسران آنها بودند. ۸۵ درصد از مرتکبان بهره‌برداری مالی زیر ۶۰ سال سن داشتند. مطالعه ملی بروز سوءرفتار با سالمندان یک نمایه دقیق از عوامل خطر و انواع سوءرفتار و بدرفتاری با سالمندان ارائه کرد. مشخص شد که ۵۰٪ قادر به مراقبت از خود نبودند، ۶۰٪ نوعی اختلال شناختی داشتند و ۴۴٪ دچار افسردگی بودند.

-
1. National Elder Abuse Incidence Study
 2. Adult Protective Services
 3. Oldest Old
 4. Young Old

شکل ۱-۲ انواع بدرفتاری با سالمندان. (برگرفته از مطالعه ملی بروز سوءرفتار با سالمندان: تهیه شده برای اداره کودکان و خانواده‌ها و اداره سالمندی در وزارت بهداشت و خدمات انسانی ایالات متحده (۷))

مردها بیشترین آمار بروز را برای رهاکردن (۸۴٪)، آزار جسمی (۶۲٪)، آزار عاطفی (۶۱٪) و بهره‌کشی مالی (۵۹٪) داشتند. زنان بیشتر درگیر غفلت (۵۲٪) بودند. سالمندان سفیدپوست قربانیان اصلی بدرفتاری بودند، در حالی که سالمندان سیاه‌پوست بیشتر مورد غفلت قرار گرفته‌اند یا از بهره‌برداری مالی یا سوءرفتار عاطفی رنج می‌برند. با حمایت از یافته‌های مطالعه ملی بروز سوءرفتار با سالمندان، انجمن ملی مدیران خدمات حفاظتی بزرگسالان^۱ مطالعه‌ای را در مورد بهره‌برداری مالی از سالمندان آسیب‌پذیر در سال ۲۰۰۱ انجام داد. آن‌ها ۳۴ ایالت را مورد بررسی قرار دادند که ۲۸ ایالت گزارش دادند ۱۵ درصد از کل گزارش‌های ثبت شده مربوط به بهره‌برداری مالی با شیوع ۳۸۰۱۵ در سال گذشته بود. بیش از نیمی از قربانیان زن بودند و اکثریت (۶۴٪) ۶۶ سال یا بیشتر بودند. چند ایالت گزارش کردند که قربانیان درآمد بیشتری داشتند، اما اکثریت دریافته‌اند که قربانیان درآمدی مشابه سایر مشتریان سرویس حفاظت از بزرگسالان داشتند. با این حال، افرادی که دارایی‌های بیشتری (اموال و منابع غیر پولی) داشتند، مجرمان به احتمال زیاد آن‌ها را هدف قرار می‌دادند (۸).

مطالعه بعدی در سال ۲۰۰۴ تخمین بالاتری از قربانیان را نشان داد که از صد هزار تا یک میلیون در سال متغیر بود، که موارد گزارش شده تقریباً ۲۰٪ نسبت به نظرسنجی اول افزایش یافته است. بهره‌برداری

مالی سومین شکل متداول سوءرفتار با سالمندان پس از غفلت و آزار عاطفی یا روانی بود. مجدداً، زنان بالای ۸۰ سال با ۴۲/۸٪ شایع‌ترین قربانیان بودند. اکثریت سفیدپوست بودند. به احتمال زیاد مرتکبین فرزندان بزرگسال یا سایر اعضای خانواده، زن و جوانتر (سن کمتر از ۶۰ سال) بودند (۹).

علاوه بر این، لومان و همکاران^۱ زندگی اجتماعی ملی، سلامت و سالمندی را با سؤالات بدرفتاری ضمیمه کرد (۱۰). این مطالعه در سال ۲۰۰۵ انجام شد، که تصور می‌شود نماینده جامعه است. در سال گذشته شیوع آزار کلامی (۹٪)، بدرفتاری مالی (۳/۵٪) و آزار فیزیکی (۰/۲٪) مشاهده شد. اطلاعات دموگرافیک مشابه مطالعات قبلی بود، زنان و افراد ضعیف از نظر جسمی به مراتب بیشتر از بدرفتاری کلامی رنج می‌برند. آمریکایی‌های آفریقایی تبار بیشتر احتمال دارد که بهره‌برداری مالی را گزارش کنند. نتیجه‌گیری تجمیعی مطالعات جدیدتر نشان دهنده افزایش آشکار در همه اشکال بدرفتاری با سالمندان، با گرایشی در حال ظهور به سمت بهره‌برداری مالی است. الگوی قربانیان ثابت ماند، زنان و سالمندان هدف سوءرفتار قرار گرفتند و مرتکبان به احتمال زیاد اعضای خانواده، معمولاً فرزندان بزرگسال بودند.

کلاهبرداری از مشتری به طور فزاینده‌ای رایج شده است. گزارشی از کمیسیون تجارت فدرال که در اکتبر ۲۰۱۹ به کنگره ارائه شد (۱۱) یافته‌های کلیدی زیر را ارائه کرد:

- اگرچه افراد سالمند کمتر مورد هدف کلاهبرداری قرار می‌گیرند، اما وقتی این کلاهبرداری در افراد سالمند اتفاق می‌افتد، میزان ضرر دلاری در مقایسه با افراد جوان‌تر بیشتر است.
- میزان ضرر مالی بر اساس سن افراد افزایش یافت.
- کلاهبرداری‌های تلفنی "پردرآمدترین" جرم علیه مشتریان سالمند بودند.
- سالمندان در مقایسه با افراد جوان‌تر احتمال بیشتری داشتند که قربانی شدن را از طریق کلاهبرداری‌های تکنولوژی دیجیتال، جوایز، لاتاری، جعل هویت و از طرف خانواده و دوستان گزارش کنند.

چهره‌های متعدد استثمار مالی - نمایه‌ای از قربانیان

میکمی رونی^۲، ۹۰ ساله، اسطوره برنامه‌های تفریحی، در مقابل کمیته ویژه سنا در حال بررسی در مورد روندهای رایج سوءرفتار، بی‌توجهی و استثمار مالی در سالمندان سراسر کشور بود، شهادت داد: "پول من توسط یکی از افراد نزدیک از من دزدیده شد. رونی با ادعای آزار عاطفی و مالی و مدعی شد که او در خانه خود حبس شده و هیچ توضیحی در مورد اینکه چرا حقوقش از او سلب شده است، ارائه نشده است. آنتونی

1. Laumann Et A
2. Rooney Mickey